

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ἑβδομος

Συνδρομὴ ἑτησια: Ἑ. Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.— Αἱ συνδρομαὶ ἀρροῦνται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἑτησιαί.— Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὅδος Σταδίου, 6.

1 Ἀπριλίου 1879

ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΘΗΒΩΝ

ἐν ἔτει 1822.

Ἡ ἀνωτέρω σφραγὶς ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἐπομένου ἐγγράφου, κοινοποιηθέντος ἡμῖν ὑπὸ τινος συνδρομητοῦ τῆς Ἑστίας:

Δηλὸν γίνεται διὰ τοῦ παρόντος, ὅτι ἔδωκεν ὁ εὐγενέστατος κύριος Ἡπειρώτης Κοσμᾶς Ραθηλῆς εἰς τὸ ταμεῖον Θηβῶν γρόσια 1000 χίλια, τὰ ὅποια ἔχουν νὰ τρέχουν πρὸς ὀκτώ τὰ ἑκατὸν ὄθεν καὶ ἐγένετο τὸ παρὸν ἐσφραγίσαν καὶ ἐδόθη τοῦ Κοσμᾶ Ραθηλῆ καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν. — 1822, ἰουνίου 12, Θῆβαι.

Ὁ Γεν. ταμίας καὶ ἔφορος Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ ΣΑΠΟΥΝΤΖΗΣ. Ἰω. Οἰκονόμου.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

ἐν ἡμέραις ὀγδοήκοντα.

[Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν.— Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου].
Συγγραμ. ἰδί σελ. 177.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Ἐν ᾧ ὁ Φιλέας Φόγ καταπλήττει τὸν ὑπὲρ-
την αὐτοῦ Πονηρίδην.

Εἰς τὰς ἑπτὰ καὶ εἰκοσιπέντε ὁ Φιλέας Φόγ, ἀφοῦ ἐκέρδησε περὶ τὰς εἰκοσι γυνέας εἰς τὸ οὔιστ, ἀπεχαιρέτισε τοὺς ἐντίμους αὐτοῦ συναδέλφους, καὶ κατέλιπε τὸν Ἀναμορφωτικὸν Σύλλογον. Εἰς τὰς ὀκτώ δὲ παρὰ δέκα ἤνοιγε τὴν θύραν καὶ εἰσῆργετο εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ὁ Πονηρίδης, ὅστις εἶχεν εὐσυνειδήτως σπουδάσει τὸ πρόγραμμά του, ἐξεπλάγη ἀρκούντως βλέπων ἐπιφανιόμενον αἰφνης τὸν κύριόν του, κατὰ προφανῆ τῆς ἀκριβείας παράδοσιν. Διότι, κατὰ τὴν ἀναγεγραμμένην σημείωσιν, ὁ ἔνοικος τῆς Σέβιλ-Ρόου τὸ μεσονύκτιον μόνον ἀκριβῶς ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ.

Ὁ Φιλέας Φόγ ἀνέβη πρῶτον εἰς τὸ δωμάτιόν του, εἶτα δ' ἐφώνησε:

— Πονηρίδη!

Ὁ Πονηρίδης δὲν ἀπεκρίθη. Ἄδύνατον, δι-

λογίσθη, ν' ἀπετεινέτο πρὸς αὐτὸν ἢ πρόσκλησις, ἀφοῦ δὲν ἦτο ἡ ὥρα.

— Πονηρίδη! ἐπανελάβην ὁ κ. Φόγ, χωρὶς ὄμως νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνήν.

Ὁ Πονηρίδης ἐνεφανίσθη.

— Εἶνε δευτέρα φορά πού σὲ φωνάζω, παρετήρησεν ὁ κ. Φόγ.

— Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀκόμη μεσάνυκτα, ἀπήντησεν ὁ Πονηρίδης, δεικνύων τὸ ὠρολόγιόν του.

— Τὸ γνωρίζω, ὑπέλαβεν ὁ Φιλέας, καὶ δι' αὐτὸ δὲν σοῦ κάμνω παρατήρησιν. Ἐντὸς δέκα λεπτῶν ἀναχωροῦμεν διὰ Δουβρὸν καὶ Καλαί.

Παράδοξός τις μορφασμὸς συνέσειλε τὸ γρογγύλον πρόσωπον τοῦ γάλλου. Προδῆλως εἶχε παρακοῦσει.

— Ὁ κύριος ἀλλάζει διαμονήν; ἠρώτησε.

— Ναί· ἀπεκρίθη ὁ Φιλέας Φόγ. Ὁὰ κάμω-
μεν τὸν γῦρον τοῦ κόσμου.

Ὁ Πονηρίδης, ὑπερμέτρως διεσταλμένους ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς, ἀνασεσυρμένας τὰς ὄφρες καὶ τὰ βλέφαρα, παραλελυμένους τοὺς βραχίονας καὶ ἐκλελυμένον τὸ σῶμα, ἐνέφαινε πάντα τὰ συμπτώματα τῆς μέχρις ἐνεότητος καταπλήξεως.

— Τὸν γῦρον τοῦ κόσμου!

— Εἰς ὀγδοήντα ἡμέρας, ἀπήντησεν ὁ κ. Φόγ. Δὲν ἔχομεν λοιπὸν νὰ χάνωμεν οὐδὲ στιγμήν.

— Καὶ τὰ πράγματά μας πότε θὰ τὰ ἐτοιμάσωμεν; εἶπεν ὁ Πονηρίδης, ταλαντεύων μηχανικῶς τὴν κεφαλὴν του δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ.

— Δὲν χρειάζομεθα πράγματα. Ἄρκει εἰς σάκος μὲ δύο μάλλινα ὑποκάμισα καὶ τρία ζεύγη κάλτσαις καὶ ἄλλα τόσα διὰ σέ. Ἀγοράζομεν καθ' ὁδόν. Νὰ καταβάσῃς τὸ ἀδιάβροχον ἐπανωφόριόν μου καὶ τὸ ἔδοιπορικόν μου σέπασμα. Φρόντισε δὲ νὰ πάρῃς καλὰ ὑποδήματα, μολονότι θὰ περιπατήσωμεν πολὺ ὀλίγον, ἢ καὶ διόλου. Πήγαινε.

Ὁ Πονηρίδης ἤθελε νὰ ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσε. Κατέλιπε λοιπὸν τὸ δωμάτιον τοῦ κ. Φόγ, ἀνέβη εἰς τὸ ἰδικόν του, κατέπε-
σεν ἐπὶ μίας ἔδρας, καί, δημῶδη τινὰ φράσιν τοῦ τόπου του μεταχειριζόμενος, ἀνεφώνησε:

— Αὐτὸ ἦτο πάλιν ἀπὸ τ' ἄγραφα! Κ' ἐγὼ ὁ κακομοίρης, πού ἤθελα νὰ ἡσυχάσω!

Μηχανικῶς δὲ συνετέλεσε τὰς ὀδοιπορικὰς του παρασκευάς.

Τὸν γῦρον τοῦ κόσμου εἰς ὀγδοήκοντα ἡμέρας! Τρέλλα ἦτον; ἢ μήπως ἀπλῆ ἀστείότης; Νὰ υπάγῃσι μέχρι Δούβρ καὶ Καλαί... Ἔστω! Τοῦτο δὲν δυσχερῆσται καὶ πολὺ τὸν καλὸν Πονηριδὴν, ὅστις ἀπὸ πέντε ἡδὴ ἐτῶν δὲν εἶχε πατήσῃ τὸ πατριὸν ἔδαφος. Ἴσως θὰ προὐχῶν καὶ μέχρι Παρισίαν, οὗς ἐπίσης εὐχαρίστως θὰ ἐπανέβλεπεν ὁ Πονηριδὴς. Ἄλλ' εὐπατριδὴς τοσοῦτον καθιστικὸς καὶ οἰκονόμος τῶν βημάτων του δὲν θὰ προέβαινε βεβαίως περαιτέρω. Ἀναμφιβόλως οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ὅπως δῆποτε ἀνεχώρει, μετεκινεῖτο, μετετοπίζετο ὁ εὐπατριδὴς αὐτός, ὁ τοσοῦτον τῶς οἰκοδίατος.

Τὴν ὀγδόην ὥραν ὁ Πονηριδὴς εἶχεν ἐτοιμάσει τὸν μικρὸν σάκκον, ὅστις περιεῖχε τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ καὶ τοῦ κυρίου του. Εἶτα δέ, τετραγμῆνος ἔτι τὸ πνεῦμα, κατέλιπε τὸ δωμάτιόν του, οὐτινος ἐπιμελῶς ἐκλείσει τὴν θύραν, καὶ μετέβη παρὰ τῷ κ. Φόγ. Ἦν δ' οὗτος ἔτοιμος, κ' ἐκράτει ὑπὸ μάλῃς τὸν Γενικὸν Ὅδηγόν τοῦ Βράδ-σμου, ὅστις ἔμελλε νὰ τῷ χορηγῇ πᾶσαν ἀναγκαίαν εἰς τὴν ὁδοπορίαν αὐτοῦ πληροφορίαν. Λαβῶν δὲ τὸν σάκκον ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Πονηριδίου ἀπέθηκεν ἐντὸς αὐτοῦ παχυτάτην δέσμην ἐκ τῶν ὡραίων ἐκεῖνων τραπεζικῶν γραμματίων, ἅτινα κυκλοφοροῦσι πανταχοῦ τῆς γῆς.

— Δὲν ἐλησμώνησες τίποτε; ἠρώτησε.

— Τίποτε, κύριε.

— Τὸ ἐπανωφόριόν μου καὶ τὸ σκέπασμά μου;

— Ἐδῶ εἶνε.

— Πολὺ καλά. Πάρε αὐτὸν τὸν σάκκον.

Καὶ ὁ κ. Φιλέας Φόγ ἐνεχείρισε τὸν σάκκον εἰς τὸν Πονηριδὴν.

— Καὶ πρόσχε τον! εἶπε. Περιέχει εἴκοσι χιλιάδας λίρας.

Ὀλίγου δεῖν ἐξέπιπεν ὁ σάκκος τῶν χειρῶν τοῦ Πονηριδίου, ὡσανεὶ αἱ εἴκοσι χιλιάδες λιρῶν ἦσαν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐβάρυνον ἀφορήτως.

Ὁ κύριος καὶ ὁ ὑπηρετὴς κατέβησαν τότε, καὶ κλείσαντες τὴν αὐτεῖον θύραν ἐκλείδωσαν αὐτήν. Ἀνέβησαν δὲ μετ' ὀλίγον εἰς μίαν ἀμαξάν, ἐκ τῶν σταθμευοσῶν εἰς τὸ ἄκρον τῆς Σέβιλ-Ὶρου, καὶ κατηυθύνθησαν ταχέως εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Τσάριγκ-Κρόζ, ὅπου καταλήγει μία τῶν διακλαδῶσεων τοῦ Μεσημβρινοανατολικοῦ σιδηροδρόμου.

Κατὰ τὰς ὀκτώ καὶ εἴκοσιν ἡ ἀμαξά ἔσται πρὸ τῆς κιγκλιδωτῆς πύλης τοῦ σταθμοῦ. Ὁ Πονηριδὴς ἐπήδησεν ἔξω, ὁ κύριός του παρηκολούθησεν αὐτὸν καὶ ἐπλήρωσε τὸν ἀμαξήλατον.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην πτωχὴ τις ἐπαῖτις, κρατοῦσα παιδίον ἀπὸ τῆς χειρὸς καὶ γυμνόπους διὰ τοῦ βορβόρου βαινουσα, φέρουσα δὲ πέτασσαν ῥακώδη, ὅθεν ἐκρέματο πτερὸν ἐλεεινόν, καὶ πολὺθυρον ἐπωμίδα ἐπὶ τῶν ῥακίων τῆς, ἐπλησίασεν εἰς τὸν κ. Φόγ καὶ τοῦ ἐξήτησεν ἐλεημοσύνην.

Ὁ κ. Φόγ ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου του τὰς

εἴκοσι γυνείας, ἃς εἶχε κερδήσει εἰς τὸ οὐίστ, καὶ προσφῆρων αὐτὰς εἰς τὴν ἐπαῖτιδα:

— Λάβε, καλὴ μου γυναίκα, εἶπε· χαίρω ὅτι σὲ ἀπῆντησα.

Καὶ παρῆλθεν.

Ὁ Πονηριδὴς ἠσθάνθη ὑγραίνόμενα τὰ βλέφαρά του. Ὁ κύριός του ἤρχιζε νὰ εἰσχωρῇ εἰς τὴν καρδίαν του.

Μετ' ὀλίγον ὁ κ. Φόγ καὶ αὐτὸς εἰσῆλθον εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ σταθμοῦ, ὅπου ὁ Πονηριδὴς παρηγγέλην νὰ λάβῃ δύο εἰσιτήρια πρώτης θέσεως διὰ Παρισίους.

Στραφεὶς μετὰ μικρὸν ὁ κ. Φιλέας εἶδε τοὺς πέντε ἐν τῷ Ἀναμορφωτικῷ Συλλόγῳ συναδέλφους του.

— Ἀναχωρῶ, κύριοι, εἶπε, καὶ αἱ διαφοροὶ ἐπιθεωρήσεις τοῦ διαβατηρίου, τὸ ὅποιον λαμβάνω μαζύ μου θὰ σὰς καταστήσουν εὐκολον μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν μου τὴν ἐξέλεγχῃν τῆς ὁδοπορίας μου.

— ὦ! κύριε Φόγ! ἀπῆντησεν εὐγενῶς ὁ Γωτιέρος Ὶράλφ· εἶνε περιττόν. Ἀρκούμεθα εἰς τὴν τιμὴν εὐπατριδίου.

— Αὐτὸ εἶνε βέβαια καλλίτερον, εἶπεν ὁ κ. Φόγ.

— Δὲν λησμονεῖτε, ὅτι πρέπει νὰ ἦσθε ὀπίσω...; παρετήρησεν ὁ Ἀνδρέας Στιουάρτ.

— Ἐντὸς ὀγδοήκοντα ἡμερῶν, ἀπῆντησεν ὁ κ. Φόγ, τὸ σάββατον 21 Δεκεμβρίου 1872, εἰς τὰς ὀκτώ καὶ τρία τέταρτα τῆς ἑσπέρας. Καλὴν ἐντάμωσιν, κύριοι.

Περὶ τὰς ὀκτώ καὶ τεσσαράκοντα λεπτά, ὁ Φιλέας Φόγ καὶ ὁ ὑπηρετὴς αὐτοῦ κατέλαβον τὰς θέσεις τῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χωρίσματος. Εἰς τὰς ὀκτώ δὲ καὶ τεσσαράκοντα πέντε συριγμοὺς ἀντήχησε καὶ ἡ ἀμαξοστοιχία ἐκίνησε.

Ἦν δὲ ἦτο μελανὴ καὶ λεπτὴ χιὼν κατέπιπτε.

Ὁ Φιλέας Φόγ ἔμενε σιωπηλὸς εἰς τὴν γωνίαν του· ὁ δὲ Πονηριδὴς, κατάπληκτος ἔτι, ἔθλιβε μηχανικῶς ἐπὶ τοῦ στήθους του τὸν χρηματοφόρον σάκκον.

Πλὴν μόλις ἡ ἀμαξοστοιχία εἶχε παρέλθει τὸ Σύδεγχαμ, καὶ ὁ Πονηριδὴς ἔβαλε κραυγὴν ἀπελπισίας.

— Τί ἔχεις; ἠρώτησεν ὁ κ. Φόγ.

— Εἰς τὴν βίαν μου... ἐλησμώνησα...

— Τί πρᾶγμα;

— Νὰ σβύσω τὸ γὰζ τοῦ δωματίου μου.

— Δὲν εἶνε τίποτε, παιδί μου, ἀπῆντησε ψυχρῶς ὁ κ. Φόγ. Καίει διὰ λογαριασμόν σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τοῦ Λονδίνου ἀραγαίνεσθαι ρεῖα ἀξία.

Ὁ Φιλέας Φόγ, ἀναχωρῶν ἐκ Λονδίνου, δὲν ὑπόπτει βεβηλῶς ὅποιον κρότον ἤθελε προξενῆσαι ἢ ἀναχώρησίς του. Ἦν περὶ τοῦ στοιχήματός του εἰδήσις διεδόθη τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν

τῷ Ἀναμορφωτικῷ Συλλόγῳ καὶ παρήγαγεν ἀληθῆ συγκίνησιν μεταξύ τῶν μελῶν τῆς ἐντίμου δημηγύρεως. Εἶτα δὲ ἀπὸ τοῦ συλλόγου μετεδόθη εἰς τὰς ἐφημερίδας διὰ τῶν καινολεκτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐφημερίδων εἰς ἅπαν τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου τὸ κοινόν.

Τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς Περιόδου τῆς Γῆς ἐσχολιάσθη, συζητήθη καὶ διωυυχίσθη τοσοῦτον ἐμπαθῶς, ὅσον ἂν ἐπρόκειτο περὶ νέου τινος ζητήματος Ἀλαβάμας. Οἱ μὲν ἐτάχθησαν ὑπὲρ τοῦ Φιλέα Φόγ, οἱ δὲ, καὶ πολυπληθέστεροι ἐν τὸς ὀλίγου γενόμενοι, ἐξεφράσθησαν ἐναντίον του. Οὐ μόνον ἀδύνατος ἀλλ' αὐτόχρημα παράφρων ἐφαινετο εἰς αὐτοὺς ἡ πραγματικὴ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκτέλεσις—οὐχὶ ἐπὶ τοῦ χάρτου καὶ θεωρητικῶς—ἐντὸς τοῦ ἐλαχίστου ἐκείνου χρονικοῦ ὁρίου καὶ διὰ τῶν ἐν χρήσει μέσων τῆς συγκοινωνίας.

Οἱ Καιροί, ἡ Σημαία, ὁ Ἑσπερος, τὰ Ἐωθινὰ Χρονικά καὶ πολλὰ ἄλλα ἐφημερίδες, μεγάλην ἔχουσαι τὴν δημοσιότητα, ἀπεφάνθησαν ἐναντίον τοῦ κ. Φόγ. Μόνος δὲ ὁ Ἡμερήσιος Τηλέγραφος ἐτάχθη πῶς ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὁ Φιλέας Φόγ ἔθεωρήθη γενικῶς ὡς μονομανῆς καὶ παράφρων, οἱ δὲ συνάδελφοί του ἐν τῷ Ἀναμορφωτικῷ Συλλόγῳ κατεκοιθήσαν ὡς δεχθέντες στοιχῆμα μαρτυροῦν τὴν διανοητικὴν ἐξασθένησιν τοῦ προτεινάντος αὐτό.

Ἄρθρα ἐμπαθέστατα μὲν ἀλλὰ λογικὰ ἐδημοσιεύθησαν περὶ τοῦ ζητήματος. Ἐπειδὴ δὲ τὸ περὶ τὰ γεωγραφικὰ πράγματα διαφέρουν τῶν Ἀγγλῶν εἶνε μέγα, πάντες, πάσης τάξεως, ἀναγνώσται κατεβρόχιζον τὰς περὶ τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ Φιλέα Φόγ πραγματευόμενας στήλας τῶν δημοσίων φύλλων.

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας παράτολμά τινα πνεύματα, καὶ ἰδίως γυναῖκες, ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀφοῦ μάλιστα ἡ *Εἰκονογραφικὴ Ἐφημερίς τοῦ Λονδίνου* ἐδημοσίευσεν τὴν εἰκόνα του, κατὰ φωτογραφίαν ἀποτεθειμένην ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Ἀναμορφωτικοῦ Συλλόγου. Εὐπατρίδαι τινὲς ἐτόλμων λέγοντες: «Αἱ! διατὶ ὄχι, τέλος πάντων; εἶδομεν καὶ πράγματα παραδοξότερα!» Ἦσαν δὲ οὗτοι ἰδίως οἱ τοῦ *Ἡμερησίου Τηλεγράφου* ἀναγνώσται. Ἀλλὰ παρετηρήθη ἐντὸς ὀλίγου, ὅτι καὶ ἡ ἐφημερίς αὐτὴ ἤρχιζε ψυχραινομένη.

Τὴν ἐβδόμην Ὀκτωβρίου τέλος μακρὸν ἄρθρον ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ *Δελτίῳ τῆς Βασιλικῆς Γεωγραφικῆς Ἐταιρίας*. Πραγματευόμενον δὲ τὸ ζήτημα ὑπὸ πάσας αὐτοῦ τὰς ἐπόψεις, ἀπέδειξε καθαρῶς τὴν ἀφροσύνην τοῦ ἐπιχειρήματος. Πάντα, ἔλεγεν, ἦσαν ἐναντία τοῦ περιγητοῦ, τὰ τε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ ἀπὸ τῆς φύσεως κωλύματα. Ὅπως ἐπιτύχη τοιοῦτο τι σχέδιον, ἔπρεπε νὰ παραδεχθῆ τις θαυμασίαν σύμπτωσιν τῶν ὥρων τῆς ἀναχωρήσεως καὶ

καθόδου, ἥτις οὔτε ὑπῆρχεν οὔτε ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρχη. Ἐν Εὐρώπῃ ὅπωςδῆποτε, ὅπου πρόκεινται ἀποστάσεις σχετικῶς μικραὶ, δύναται τις νὰ προσδοκᾷ τὴν καθ' ὠρισμένην ὥραν ἀφίξιν τῶν ἀμαξοστοιχιῶν. Ὅταν ὁμως αὐταὶ διατρέχωσι τὴν Ἰνδικὴν εἰς τρεῖς ἡμέρας καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἰς ἑπτὰ, δύναται τις νὰ στηρίξη ἐπὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῶν τὰ στοιχεῖα τοιοῦτου προβλήματος; Μήπως δὲ τὰ δυστυχήματα τῆς μηχανῆς, αἱ ἐκτροχιάσεις, αἱ συγκρούσεις, ἡ κακοκαιρία, ἡ τῶν χιόνων συσσώρευσις, δὲν ἦσαν πάντα ἐναντία τοῦ Φιλέα Φόγ; Πλέων διὰ τῶν ἀτμοκινήτων ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, δὲν ἤθελεν εἶναι κατ' ἀνάγκην ἐκτεθειμένος εἰς τοὺς ἐναντίους ἀνέμους καὶ τὰς οὐρίχλας; Μὴ καὶ τὰ κάλλιστα τῶν ὑπερωκεανείων γραμμῶν ταχύπλοα δὲν ὑφίστανται βραδύτητας δύο καὶ τριῶν πολλακίς ἡμερῶν; Ἀλλ' ἤρκει μία καὶ μόνη βραδύτης, ὅπως διακοπῆ ἀνεπανορθώτως ἡ ἄλυσις τῶν ἀνταποκρίσεων. Ἄν ὁ Φιλέας Φόγ ὑστέρει τοῦ ἀτμοκινήτου, ἔστω κ' ἐπὶ τινὰς μόνον ὥρας, ἤθελεν ἀναγκασθῆ ν' ἀναμεινῆ τὸ ἐπόμενον, καὶ ἡ ὁδοιπορία του τότε ἀνεπανορθώτως ἀπετύγχανε.

Τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο πολὺν παρήγαγε κρότον, πᾶσαι δ' αἱ ἐφημερίδες ἀνετύπωσαν αὐτό, καὶ αἱ μετοχαὶ τοῦ Φιλέα Φόγ σπουδαίως ὑπετιμήθησαν.

Κατὰ τὰς πρώτας μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ εὐπατρίδου ἡμέρας, σπουδαῖα στοιχῆματα εἶχον συναφθῆ ἐπὶ τῇ ἐπιχειρήσει του. Γνωστός εἶνε ὁ κόσμος τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ στοιχηματιστῶν, πολὺ νοημονέστερος καὶ ἀνώτερος ἢ ὁ τῶν χαρτοπαικτῶν. Τὸ στοιχῆμα εἶνε κρᾶσις ἀγγλική. Οὕτω δὲ, οὐ μόνον τὰ διάφορα τοῦ Ἀναμορφωτικοῦ Συλλόγου μέλη συνῆψαν σπουδαῖα στοιχῆματα ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ Φιλέα Φόγ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ πολὺ τοῦ κοινοῦ μετέσχε τοῦ πυρετοῦ.

Ὁ Φιλέας Φόγ ἀνεγράφη, ὡς δρομεὺς ἵππος, εἰς ἐπὶ τοῦτω μητρῶον, καὶ κατέστη ἀξία χρηματιστικῆ, διατιμηθεῖσα ἀμέσως ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Λονδίνου. Ἐζήτειτο καὶ προσφέρετο Φιλέας Φόγ, παραδοτέος ἀμέσως ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ, καὶ συναλλαγῆ σπουδαῖαι ἐγένοντο ἐπὶ τῷ ὀνόματί του. Τὴν πέμπτην ὁμως ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἡμέραν, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ *Δελτίου τῆς Γεωγραφικῆς Ἐταιρίας*, ἤρχισε προσφερόμενος μᾶλλον ἢ ζητούμενος καὶ σπουδαίως ἐξέπεσον ὁ Φιλέας Φόγ. Κατήνησε δ' ἐπὶ τέλους νὰ προσφέρεται κατὰ δέσμας, ἐπὶ βαθμιαία ὑποτιμήσει πάντε, δέκα, εἴκοσι, πενήτηκοντα καὶ ἑκατὸν ἐπὶ τέλους πρὸς ἓν.

Εἷς μόνος ὁπαδός του ἀπέμενε, ὁ γέρον παρλυτικὸς λόρδος Ἀβερμαϊλ. Ὁ ἐντιμὸς οὗτος εὐπατρίδης, ὁ εἰς τὴν ἑδρὰν αὐτοῦ προσηλωμένος, εὐχαρίστως ἤθελε δώσει τὴν περιουσίαν του ὀλόκληρον, ἵνα κατορθώσῃ νὰ περιέλθῃ τὴν γῆν

ἔστω καὶ εἰς δέκα ἔτη. Ἐστοιχημάτισε δὲ δέκα χιλιάδας λιρῶν ὑπὲρ τοῦ Φιλέα Φόγ, καὶ ὅτε κατεδείκνυον εἰς αὐτὸν οὐ μόνον τὴν ἀφροσύνην, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνωφελὲς τῆς ἐπιχειρήσεως, ἤρκειτο ἀπαντῶν : « Ἄν τὸ πρᾶγμα γίνεται, καλλίτερον νὰ γείνη πρώτην φορὰν ἀπὸ Ἄγγλων ! »

Ἐνῷ τοιοῦτοτρόπως εἶχον τὰ πράγματα, καὶ οἱ μὲν ὀπαδοὶ τοῦ Φιλέα Φόγ ἐσπᾶνίζον ἐπὶ μᾶλλον, πάντες δέ, καὶ εὐλόγως, ἐκηρύσσοντο ἐναντίοι του, καὶ δὲν ἠγοράζετο πλέον ἢ ἀντὶ ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ διακοσίων πρὸς ἓν, ἑκακτόν τι γεγονός, ἐπελθὼν ἀπροσδοκῆτως, ὑπῆρξεν ἀφορμὴ νὰ μὴ ἀγοράζηται πλέον διόλου.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ τὴν ἐνάτην ὥραν πῆς ἑσπέρας, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἐν Λονδίῳ ἔλαβε τηλεγράφημα ἔχον οὕτως :

Ἐκ Σουεζ εἰς Λονδῖνον

Ῥόουαρ, διευθυντὴρ Ἀστυνομίας

Κεντρικὴν Διευθύνσιν

Πλατείαν Σκωτίας.

Παρακολουθῶ κλέπτῃν τραπέζης, Φιλέα Φόγ. Ἀποστείλατε ἀμέσως ἔνταγμα συλλήψεως εἰς Βομβάην (Ἀγγλικὰς Ἰνδίας).

ΦΙΞ, πράκτωρ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ τηλεγραφήματος τούτου ἐπῆλθεν ἀμέσως. Ὁ ἔντιμος εὐπατρίδης ἐξέλιπεν εὐθύς, καὶ διεδέχθη αὐτὸν κοινὸς κλέπτῃς χαρτονομισμάτων. Ἡ ἐν τῷ Ἀναμορφωτικῷ συλλόγῳ ἀποθεθεμένη φωτογραφία του ἐξῆπάσθη μετὰ προσοχῆς, καὶ εὐρέθη λεπτομερέστατα σύμφωνος περὶ τὰ ἑκ τῆς ἀνακρίσεως βεβαιωθέντα χαρακτηριστικὰ τοῦ κλέπτου. Ἀνεμνήσθησαν τότε τῆς μυστηριώδους ὑπάρξεως τοῦ Φιλέα Φόγ, τῆς μονώσεως αὐτοῦ καὶ τῆς αἰφνιδίας του ἀναχωρήσεως, καὶ πρόδηλον ἐφάνη, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, προφασιζόμενος τὸν γῦρον τοῦ κόσμου καὶ στηρίζων αὐτὸν ἐπὶ παράφρονος στοιχήματος, οὐδένα σκοπὸν εἶχεν ἄλλον ἢ νὰ παραπλανήσῃ τοὺς πράκτορας τῆς ἀγγλικῆς ἀστυνομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ὅπου ὁ πράκτωρ Φιξ δικαίως ἀνυπομονεῖ.

Ἴδου δὲ πῶς ἐστάλη τὸ ἀνωτέρω περὶ τοῦ Φιλέα Φόγ τηλεγράφημα.

Τὴν τετάρτην, 9 ὀκτωβρίου, ἀνεμένετο εἰς Σουεζ ἡ κατὰ τὴν ἐνδεκάτην πρωϊνὴν ὥραν ἀφίξις τοῦ ἀτμοκινήτου *Μογγολία*, τῆς Ἀνατολικῆς Ἑταιρίας, σιδηροῦ ἐλικοκινήτου σκάφους, χωρητικότητος δισχιλίων καὶ ὀκτακοσίων τόνων, καὶ πεντακοσίων ἵππων δυνάμεως. Ἡ *Μογγολία* ἐπλεε τακτικῶς ἀπὸ Βρινδησίου εἰς Βομβάην διὰ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Σουεζ. Ἡτο δ' ἐν τῶν ταχυτέρων ἀτμοκινήτων τῆς ἑταιρίας, καὶ εἶχε πάποτε ὑπερβῆ τὴν κανονικὴν ταχύτητα τῶν δέκα милίων μεταξὺ Βρινδησίου καὶ Σουεζ, καὶ τῶ ἐννέα καὶ πεντήκοντα τριῶν ἑκατοστῶν μεταξὺ Σουεζ καὶ Βομβάης.

Ἀναμένοντες τὴν ἀφίξιν τῆς *Μογγολίας*, ἄν-

δρες δύο περιεπάτου ἐπὶ τῆς προκουαίας, ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους τῶν ἰθαγενῶν καὶ ξένων, οἵτινες συρρέουσιν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, τὴν ἄλλοτε χωρίον, εἰς ἣν τὸ μέγα ἔργον τοῦ κ. Λεσσέψ σπουδαῖον ἐπιφυλάττει μέλλον.

Εἰς τῶν δύο ἐκείνων ἀνδρῶν ἦτο ὁ ἐν Σουεζ προξενικὸς πράκτωρ τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου, ὅστις. —παρὰ πάσας τὰς λυπηρὰς μαντείας τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως καὶ τὰς ἀπαισίας προρῆσεις τοῦ μηχανικοῦ Στέφενσον—ἐβλέπε καθ' ἑκάστην ἀγγλικὰ σκάφη διαπλέοντα τὴν διώρυγα, καὶ βραχύνοντα οὕτω κατὰ τὸ ἥμισυ τὴν διὰ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος παλαιὰν ὁδὸν μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν.

Ὁ ἕτερος ἦτο βραχύς, ἰσχνὸς καὶ νευρικὸς ἄνθρωπος, νοήμονα ἔχων τὴν μορφήν καὶ μετὰ παραδόξου ἐπιμονῆς συσπῶν τὰς ὄφρυς. Διὰ τῶν μακρῶν του βλεφαρίδων διέλαμπε βλέμμα ζωηρόν, οὐτινος ὅμως κατώρθου νὰ πνίγη ὁσάκις ἠθελε τὴν λάμψιν. Τὴν στιγμὴν δ' ἐκείνην κατήλεγε προφανῆ ἀνυπομονησίαν, περιπατῶν ἄνω καὶ κάτω ἐπὶ τῆς προκουαίας, ὥσανεὶ ὁ τόπος δὲν ἔχωρει αὐτόν.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκαλεῖτο Φιξ, ἦτο δ' εἰς τῶν μυστικῶν πρακτόρων τῆς ἀγγλικῆς ἀστυνομίας, οἵτινες εἶχον ἀποσταλῆ εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας, μετὰ τὴν γενομένην ἐν τῇ τραπέζῃ τῆς Ἀγγλίας κλοπὴν. Ὄφειλε δὲ νὰ ἐπιτηρῆ μετὰ μεγίστης προσοχῆς πάντας τοὺς διὰ τοῦ Σουεζ διερχομένους ὁδοιπόρους, καὶ νὰ παρακολουθήσῃ ὄντινα τυχὸν ἠθελεν ὑπολάβει ὑποπτον, μέχρις οὗ ἀπεστέλλετο αὐτῷ ἔνταγμα συλλήψεως.

Ἀκριβῶς πρὸ δύο ἡμερῶν εἶχε λάβει ὁ Φιξ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας σημείωσιν τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ υποτιθεμένου αὐτοῦργου τῆς κλοπῆς, ἅτινα ἦσαν τὰ τοῦ διακεκριμένου ἐκείνου καὶ καλῶς ἐνδεδυμένου κυρίου, ὅστις εἶχε παρατηρηθῆ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν πληρωμῶν τῆς τραπέζης.

Ὁ ἀστυνομικὸς πράκτωρ, δελεαζόμενος προδήλως ὑπὸ τῆς μεγάλης ἀμοιβῆς, ἥτις εἶχεν ἐπαγγελθῆ ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας, ἀνέμενε φυσικῶς μετ' ἀνυπομονησίας εὐνοήτου τὴν ἀφίξιν τῆς *Μογγολίας*.

— Λέγστε, λοιπόν, κύριε πρόξενε, ἠρώτησε δεκάτην ἡδὲ φορὰν, ὅτι τὸ ἀτμοκίνητον δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀργήσῃ ;

— Ὅχι, κύριε Φιξ, ἀπάντησεν ὁ πρόξενος. Ἐσημειώθη χθὲς ἀπὸ τὸ Πορτ-Σαῖδ, καὶ τὰ ἐκατὸν ἐξήκοντα χιλιόμετρα τῆς διώρυγος δὲν εἶνε μέγα πρᾶγμα διὰ τόσον ταχὺ ἀτμοκίνητον. Σὰς ἐπαναλαμβάνω, ἡ *Μογγολία* ἐκέρδησε πάντοτε τὴν ἀμειβὴν τῶν εἰκοσιπέντε λιρῶν, τὰς ὁποίας δίδει ἡ κυβερνήσις εἰς ὅσα ἀτμόπλοια καταπλέον ἐικοσιτέσσαρας ὥρας πρὸ τῆς κανονικῆς.

— Τὸ ἀτμοκίνητον αὐτὸ ἔρχεται κατ'εὐθείαν ἀπὸ τὸ Βρίνδσι; ἠρώτησεν ὁ Φίξ.

— Ἀπὸ τὸ Βρίνδσι, μάλιστα, ὅθεν παρέλαβε τὸν φάκελλον τῶν Ἰνδιῶν, καὶ ἀνεχώρησε τὸ σάββατον εἰς τὰς πέντε τὸ βράδυ. Ἔχετε λοιπὸν ὑπομονήν· ὅπου καὶ ἂν εἶνε ἐφθασε. Δὲν ἤξεύρω ὅμως, μὰ τὴν ἀλήθειαν, πῶς θὰ κατορθώσετε, μὲ τὴν σημείωσιν αὐτὴν τῶν χαρακτηριστικῶν, τὴν ὁποίαν ἔχετε, ν' ἀναγνωρίσετε τὸν ἀνθρωπὸν σας, ἂν ᾖ μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν τῆς *Μογγολίας*.

— Αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, κύριε πρόξενε, δὲν τοὺς ἀναγνωρίζομεν, ἀλλὰ τοὺς μυριζόμεθα. Ὅσφρησιν πρέπει νὰ ἔχη κανεῖς, καὶ ἡ ὄσφρησις αὐτὴ ἡ ἰδική μας εἶνε καὶ ἀκοῆ συγχρόνως καὶ ὄρασις. Συνέλαβα εἰς τὴν ζώην μου πολλοὺς ἀπὸ τοὺς κυρίους αὐτούς, καὶ σὰς βεβαιῶ, ὅτι δὲν θὰ μοῦ φύγη, ἀρκεῖ νὰ ᾖ εἰς τὸ ἀτμόπλοιον.

— Τὸ εὐχομαι, κύριε Φίξ, διότι πρόκειται περὶ κλοπῆς σπουδαίας.

— Τί λέγετε! Κλοπὴ θαυμασία, ὑπέλαβεν ὁ πράκτωρ ἐνθουσιῶδης. Πενῆντα πέντε χιλιάδες λίραι! Τέτοια τυχερὰ δὲν τὰ ἔχομεν καθ' ἡμέραν. Οἱ κλέπται κατήντησαν σήμερον μικροπρεπεῖς. Ἡ φυλὴ τῶν Σέπαρδ γάνεται, καὶ καταντᾶ νὰ κρεμῶνται ἀνθρωποὶ δι' ὀλίγα σελίνια.

— Οἱ λόγοι σας μ' ἀρέσουν, κύριε Φίξ, ἀπεκρίθη ὁ πρόξενος, καὶ σὰς εὐχομαι ἀπὸ καρδίας νὰ ἐπιτύχετε. Ἄλλὰ, σὰς τὸ ἐπαναλαμβάνω, τὸ πρᾶγμα μοῦ φαίνεται δύσκολον. Ἠξεύρετε ὅτι, κατὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τὰ ὁποῖα ἐλάβετε, ὁ κλέπτης σας ὁμοιάζει ἐντελῶς μὲ τίμιον ἀνθρωπον;

— Οἱ μεγάλοι κλέπται, κύριε πρόξενε, ἀπὴντησε δογματικῶς ὁ ἀστυνομικὸς πράκτωρ, ὁμοιάζουσι πάντοτε μὲ τιμίους ἀνθρώπους. Ἐνοεῖτε, ὅτι ὅσοι ἔχουν ἐξωτερικὸν κλέπτου ἀναγκάζονται νὰ μένουν τίμιοι, διὰ νὰ μὴ συλλαμβάνωνται. Αἱ ἐντιμοὶ φυσιογνωμίαι εἶνε αἱ μᾶλλον ὑποπτοί. Ἡ ἐργασία εἶνε δύσκολος, τὸ ὁμολογῶ, καὶ δὲν εἶνε πλέον τέχνη, ἀλλὰ σχεδὸν ἐπιστήμη.

Βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ὅτι ὁ κύριος οὗτος Φίξ εἶχεν ἰκανὴν δόσιν φιλαυτίας.

Ἐν τούτοις ἡ προκυμαία βαθμηδὸν ἐξωογονεῖτο. Ναῦται διαφόρων ἐθνικοτήτων, ἔμποροι, μεσίται, ἀγχοφόροι, φελλάχοι συνέρχον πανταχόθεν. Ἡ ἀφίξις τοῦ ἀτμοκινήτου ἀνεμένετο πλέον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν.

Ὁ καιρὸς ἦτο ὠραῖος, ἀλλ' ἔπνεεν ἄνεμος ἀνατολικός, καὶ ὁ ἀήρ ἦτο ψυχρός. Μιναρέδες τινὲς διεκρίνοντο ὑπεράνω τῆς πόλεως, ὑπὸ τὰς ὥχρας τοῦ ἡλίου ἀκτίνας, πρὸς μεσημβρίαν δὲ κρηπὶς διςχιλιόμετρος ἐξετείνετο ὡς βραχίον ἐπὶ τοῦ ὄρου τοῦ Σουέξ. Ἐπὶ τῶν κυμάτων τῆς Ἐρυθρᾶς ἐκυλινδούντο ἀλιευτικὰ τινὰ ἢ ἀκτο-

πλοῦντα σκαφίδια, ὧν πολλὰ διετήρησαν τὸ κομψὸν σχῆμα τῆς ἀρχαίας νηός.

Περιερχόμενος τὸ πλῆθος ἐκεῖνο ὁ Φίξ, παρετήρει, ἐκ συνήθειας, ταχέως καὶ ὑπόδρα τοὺς παρερχομένους.

Ἦτο ἡ ὥρα δεκάτη καὶ ἡμίσεια.

— Μὰ δὲν θὰ ἔλθῃ λοιπὸν αὐτὸ τὸ ἀτμοκίνητον; ἀνέκραξεν, ἀκούων σημαῖνον τὸ ὠρολόγιον τοῦ λιμένος.

— Δὲν θὰ εἶνε πλέον μακρὰν, ἀπήντησεν ὁ πρόξενος.

— Πόσας ὥρας μένει εἰς τὸ Σουέξ; ἠρώτησεν ὁ Φίξ.

— Τέσσαρας ὥρας, διὰ νὰ ἐπιβιάσῃ ἀνθρακας. Ἀπὸ τὸ Σουέξ εἰς τὸ Ἄδεν, τὸ ἄκρον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, εἶνε χίλια τετρακόσια μίλια, καὶ χρειάζεται ἰκανὴ προμήθεια καυσίμου ὕλης.

— Καὶ ἀπὸ τὸ Σουέξ πηγαίνει κατ'εὐθείαν εἰς τὴν Βομβάην;

— Κατ'εὐθείαν, χωρὶς νὰ μεταβιάσῃ οὐτ' ἐπιβάτας οὐτ' ἐμπορεύματα.

— Τότε λοιπὸν, εἶπεν ὁ Φίξ, ἂν ὁ κλέπτης ἔλαβεν αὐτὴν τὴν ὁδὸν καὶ αὐτὸ τὸ ἀτμοκίνητον, θὰ ἔχει βέβαια σχέδιον ν' ἀποβιασθῇ εἰς τὸ Σουέξ, διὰ νὰ μεταβῇ δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς τὰς ὀλλανδικὰς ἢ γαλλικὰς ἀποικίας τῆς Ἀσίας. Διότι θὰ γνωρίζει ἀναμφιβόλως, ὅτι δὲν ἔμπορεῖ νὰ ᾖ ἀσφαλῆς εἰς τὰς Ἰνδίας, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

— Ἐκτὸς ἂν ᾖ πολὺ πανοῦργος ἀνθρωπος, εἶπεν ὁ πρόξενος. Γνωρίζετε ὅτι ἐγκληματίας ἄγγλος κρύπτεται καλλίτερα ἐντὸς τοῦ Λονδίνου παρὰ εἰς ξένον τόπον.

Μετὰ τοὺς λόγους τούτους, οἵτινες παρέσχον ἀφορμὴν πολλῶν σκέψεων εἰς τὸν ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον, ὁ πρόξενος μετέβη εἰς τὸ ἐγγὺς γραφεῖόν του. Ὁ Φίξ ἀπέμεινε μόνος, τὸ δὲ παράδοξον προαίσθημα, ὅτι ὁ κλέπτης του ἐμελλε νὰ ᾖ μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν τῆς *Μογγολίας*, ἐνέβαλλεν αὐτὸν εἰς μεγίστην νευρικὴν παραχίν. Ἀληθῶς δέ, ἂν ὁ ἐνοχος, καταλιπὼν τὴν Ἀγγλίαν, μετέβαιεν εἰς τὸν νέον κόσμον, εἶχε προτιμήσει βεβαίως τοῦ διάπλου τοῦ Ἀτλαντικοῦ τὴν διὰ τῶν Ἰνδιῶν ὁδόν, ἥτις ὀλιγώτερον καὶ πολὺ δυσκολώτερον ἡδύνατο νὰ ἐπιτηρηθῇ.

Ὁ ἀστυνομικὸς πράκτωρ δὲν κατῴρθωσε νὰ σκεφθῇ ἐπὶ μακρόν, διότι ὀξεῖς συριγμοὶ ἀνήγγειλαν τὴν ἀφίξιν τοῦ ἀτμοκινήτου. Ἄπαν τὸ σμῆνος τῶν ἀγχοφόρων καὶ τῶν φελλάχων ὤρμησαν εἰς τὴν προκυμαίαν ἐν τύρβῃ καὶ θορύβῳ, οἵτινες οὐδόλως ἦσαν ἐνθαρρύντικοι διὰ τὰ μέλη καὶ τὰ σκεῦη τῶν ἐπιβατῶν. Δεκάς δὲ λέμβων κατέλιπον τὴν ἀκτὴν καὶ κατηθύνθησαν εἰς ὑπάντησιν τῆς *Μογγολίας*.

Μετ' ὀλίγον ἐφάνη τὸ γιγάντειον σκάφος τοῦ πλοίου διαπλέον τὰς ὄχθας τῆς διώρυγος, καὶ

ἡ ἑνδεκάτη ὥρα ἐσήμαιναν, ὅτε ἠγγυροβόλησεν, ἐνῶ ὁ ἀτμός του διέφευγε παταγωδῶς διὰ τῶν ἐξατμιστικῶν σωλήνων.

Ἐκ τῶν πολυαριθμῶν αὐτοῦ ἐπιβατῶν, οἱ μὲν ἔμειναν ἐπὶ τῆς γαφύρας θεώμενοι τὸ γραφικὸν τῆς πόλεως πανόραμα, οἱ δὲ ἀπέβησαν ἐπὶ τῶν προσελθόντων ἀκατίων.

Ὁ Φίξ ἐξήταξεν ἐπιμελῶς πάντας τοὺς ἀποβιβαζομένους. Τὴν στιγμήν δ' ἐκείνην εἰς ἐξ αὐτῶν τὸν ἐπλησίασεν, ἀπῶθ' ὠμαλέως τοὺς φελλάχους, οἵτινες εἶχον ἐπιπέσει κατ' αὐτοῦ, προσφέροντες τὴν ὑπερσίαν των, καὶ τὸν ἠρώτησεν εὐγενῶς, ἂν ἠδύνατο νὰ τοῦ δείξῃ τὸ γραφεῖον τοῦ ἀγγλικοῦ Προξενείου. Ἐκράτει δὲ οὗτος συνάμα καὶ διαβατήριον, ἐφ' οὗ ἐπεθύμει ἀναμφιβόλως νὰ θέσῃ τὴν βρετανικὴν ἐπιθεώρησιν.

Ὁ Φίξ ἔλαβεν ὀρμεμφύτως τὸ διαβατήριον, καὶ διὰ ταχύος του βλέμματος ἀνέγνω τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κομιστοῦ. Τρόμος κατέλαβε τὴν χεῖρά του καὶ ὀλίγου δεῖν ἐπροδίδετο. Τὰ ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου χαρακτηριστικὰ ἦσαν ἀπαράλλακτα πρὸς τὰ σταλέντα εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας.

— Δὲν εἶνε ἰδικόν σας διαβατήριον αὐτό; ἠρώτησε τὸν ἐπιβάτην.

— Ὁχι, ἀπήντησεν οὗτος· εἶνε τοῦ αὐθέντου μου.

— Καὶ ὁ αὐθέντης σου ποῦ εἶνε;

— Ἐμείνεν εἰς τὸ ἀτμοκίνητον.

— Ἀλλά, ὑπέλαβεν ὁ πράκτωρ, πρέπει νὰ παρουσιασθῇ μόνος του εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Προξενείου, διὰ νὰ δειχθῇ ἡ ταυτότης του.

— Πῶς; εἶνε ἀνάγκη;

— Ἀπαραίτητος.

— Καὶ ποῦ εἶνε τὸ γραφεῖον;

— Ἐκεῖ, εἰς τὴν γωνίαν τῆς πλατείας, ἀπήντησεν ὁ ἀστυνομικὸς πράκτωρ, δεικνύων οἰκίαν ἀπέχουσαν διακόσια περίπου βήματα.

— Τότε πηγαίνω νὰ ζητήσω τὸν αὐθέντην μου, ὅστις ὅμως δὲν θὰ εὐχαριστηθῇ βέβαια ἀπὸ αὐτὸν τὸν περίπατον.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἐπιβάτης ἐχαιρέτισε τὸν Φίξ, καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ἀτμοκίνητον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἐπερ ἀποδεικνύει τὸ ἀστυνομικῶς ἀνωφελεὲς τῶν διαβατηρίων.

Ὁ ἀστυνομικὸς πράκτωρ κατέβη πάλιν εἰς τὴν προκυμαίαν, καὶ ἐστράφη ταχύς πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ προξένου. Εἰσῆχθη δὲ πάραυτα, ζητήσας τοῦτο κατεπειγόντως.

— Κύριε πρόξενε, τῷ εἶπε, χωρὶς τινος ἄλλου προσομίου, ἔχω ἰσχυροὺς λόγους νὰ πιστεῶ ὅτι ὁ φίλος εἶνε μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν τῆς Μοργουίλιας.

Καὶ διηγήθη τὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὑπρέτου περὶ διαβατηρίου λεχθέντα.

— Πολὺ καλὰ, κύριε Φίξ, ἀπήντησεν ὁ πρόξενος. Θὰ εὐχαριστηθῶ πολὺ νὰ ἴδω τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ κατεργάρη. Ἴσως ὅμως δὲν θὰ ἔλθῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μου, ἂν ἦνε ὅτι ὑποθέτετε. Οἱ κλέπται δὲν ὀρέγονται ν' ἀφίουν ὀπίσω των ἴχνη τῆς διαβάσεώς των, ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ προσαγωγὴ διαβατηρίου δὲν εἶνε πλέον ὑποχρεωτική.

— Ἄν ἦνε ἄνθρωπος πονηρός, κύριε πρόξενε, ὡς πρέπει τις νὰ ὑποθέσῃ, θὰ ἔλθῃ.

— Νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ διαβατήριόν του;

— Μάλιστα. Τὰ διαβατήρια σήμερον δυσκολεύουν μόνον τοὺς τιμίους ἀνθρώπους καὶ εὐκολύνουν τὴν φυγὴν τῶν ἀτίμων. Σὰς βεβαιῶ, ὅτι αὐτὸς θὰ ἔχῃ τὸ διαβατήριόν του τακτικώτατον, ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ τὸ ἐπιθεωρήσετε.

— Διατί ὄχι; Ἄν τὸ διαβατήριον εἶνε τακτικόν, ἀπήντησεν ὁ πρόξενος, δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα ν' ἀρνηθῶ τὴν ἐπιθεώρησιν.

— Ἐν τούτοις, κύριε πρόξενε, πρέπει νὰ κρατήσω ἐδῶ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ἕως ὅτου λάβω ἔνταλμα συλλήψεως ἀπὸ τὸ Λονδίνον.

— Αὐτὸ εἶνε ἰδική σας ὑπόθεσις, κύριε Φίξ. Τὸ κατ' ἐμέ, δὲν δύναμαι...

Ὁ πρόξενος δὲν εἶχε τελειώσει τὴν φράσιν τον, ὅτε ἠκούσθη κτύπος εἰς τὴν θύραν τοῦ γραφείου του, καὶ ὁ κλητὴρ εἰσῆγαγε δύο ξένους, ὧν εἷς ἦτο ἀκριβῶς ὁ ὑπηρετὴς ἐκεῖνος, μεθ' οὗ εἶχε συνδιαλεχθῆ ὁ ἀστυνομικὸς πράκτωρ.

Ἦσαν ἀληθῶς κύριος καὶ ὑπηρετὴς, ὧν ὁ πρῶτος προσήγαγε τὸ διαβατήριόν του, καὶ παρεκάλεσε λακωνικῶς νὰ ἐπιθεωρηθῇ.

Ὁ πρόξενος ἔλαβε τὸ διαβατήριον καὶ ἀνέγνω αὐτὸ προσεκτικῶς, ἐνῶ ὁ Φίξ παρετήρει ἀπὸ τινος γωνίας, ἢ μᾶλλον κατέτρωγε διὰ τῶν βλεμμάτων του τὸν ξένον.

Ἄφου ὁ πρόξενος ἐτελείωσε τὴν ἀνάγνωσιν,

— Εἶσθε ὁ κύριος Φιλίας Φόγ; ἠρώτησε.

— Μάλιστα, κύριε, ἀπεκρίθη ὁ εὐπατρίδης.

— Καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε ὑπηρετὴς σας;

— Μάλιστα. Γάλλος, ὀνομαζόμενος Πονηρίδης.

— Ἐρχεσθε ἀπὸ τὸ Λονδίνον;

— Μάλιστα.

— Καὶ πηγαίνετε;

— Εἰς τὴν Βομβάνη.

— Πολὺ καλὰ, κύριε. Γνωρίζετε, ὅτι ἡ ἐπιθεώρησις εἶνε περιττή, καὶ ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται πλέον ἡ προσαγωγὴ τοῦ διαβατηρίου.

— Τὸ γνωρίζω, ἀπήντησεν ὁ Φιλίας Φόγ, ἀλλ' ἐπιθυμῶ ἐν τούτοις νὰ βεβαιωθῇ διὰ τῆς ἐπιθεωρήσεώς σας ἡ ἐντεῦθεν διάβασίς μου.

— Ἐστω.

Καὶ ὁ πρόξενος ὑπέγραψεν, ἐχρονολόγησε καὶ ἐσφράγισε τὸ διαβατήριον. Ὁ κ. Φόγ ἐπλήρωσε τὰ δικαιώματα τῆς ἐπιθεωρήσεως, καὶ ψυχρῶς χαιρετίσας ἀπῆλθεν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ὑπρέτου του.

— Αἶ; λοιπόν; ἠρώτησεν ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος.

— Τί νὰ σᾶς εἰπῶ; φαίνεται ἐντιμότερος ἀνθρώπος.

— Πιθανόν, ἀπήντησεν ὁ Φίξ, ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ τούτου. Δὲν σᾶς φαίνεται, κύριε πρόξενε, ὅτι ὁ φλεγματικὸς αὐτὸς κύριος ὁμοιάζει ἀπαράλλακτα μετ' τὸν κλέπτην, τοῦ ὁποίου ἔλαβον τὰ χαρακτηριστικά;

— Συμφωνῶ, ἀλλ' ὡς γνωρίζετε, τὰ χαρακτηριστικά...

— Ὁά τὴν καθάρισω αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν! ὑπέλαβεν ὁ Φίξ. Ὁ ὑπρέτης μου φαίνεται πλέον εὐανάγνωστος ἀπὸ τὸν αὐθέντην. Ἐπειτα εἶνε καὶ γάλλος, καὶ δύσκολα κρατεῖ τὴν γλῶσσάν του. Ἀναβλεπόμεθα μετ' ὀλίγον, κύριε πρόξενε.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ πράκτωρ ἐξῆλθεν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Πονηρίδου.

Ὁ κ. Φόγ ἐν τούτοις ἐξεληθὼν τοῦ Προξενείου κατηυθύνθη πρὸς τὴν προκυμαίαν, καὶ δούς παραγγελίας τινὰς εἰς τὸν ὑπρέτην του, ἐπέβη ἀκατίου, ἐπανήλθεν εἰς τὸ ἀτμοκίνητον καὶ κατέβη εἰς τὸν θαλαμίσκον του. Ἐλαβε δὲ μικρὸν σημειωματάριον, ἐφ' οὗ ὑπῆρχον ἀναγεγραμμένα τὰ ἐπόμενα:

«Ἀναχώρησις ἐκ Λονδίνου τὴν Τετάρτην, 2 ὀκτωβρίου, εἰς τὰς 8,45 τῆς ἑσπέρας.

»Ἀφίξις εἰς Παρισίους τὴν Πέμπτην, 3 ὀκτωβρίου, εἰς τὰς 7,20 τῆς πρωίας.

»Ἀναχώρησις ἐκ Παρισίων τὴν Πέμπτην, εἰς τὰς 8.40 τῆς πρωίας.

»Ἀφίξις εἰς Τουρίνον διὰ τοῦ Μον-Σενί τὴν Παρασκευὴν, 4 ὀκτωβρίου, εἰς τὰς 6,35 τῆς πρωίας.

»Ἀναχώρησις ἐκ Τουρίνου τὴν Παρασκευὴν, εἰς τὰς 7.20 τῆς πρωίας.

»Ἀφίξις εἰς Βριנדῆσιον, τὸ Σάββατον, 5 ὀκτωβρίου, εἰς τὰς 4 τὸ βράδυ.

»Ἐπιβίβασις εἰς τὴν *Μογγολίαν* αὐθημερὸν εἰς τὰς πέντε.

»Ἀφίξις εἰς Σουέξ τὴν Τετάρτην 9 ὀκτωβρίου εἰς τὰς 11 π. μ.

»Σύνολον τῶν δαπανηθεισῶν ὥρων 158 1/2, ἧτοι ἡμέραι ἕξ καὶ ἡμίσεια.»

Ὁ κ. Φόγ ἐνέγραψε τὰς ἡμερομηνίας ταύτας ἐπὶ δρομολογίου, διηρημένου εἰς στάλας, καὶ ἐμφαίνοντος, — ἀπὸ τῆς 2 ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 21 δεκεμβρίου — τὸν μῆνα, τὴν ἡμέραν, καὶ τὰς κανονικὰς καὶ πραγματικὰς ἀφίξεις εἰς ἕκαστον τῶν κυρίων σημείων τοῦ δρόμου του, ἧτοι Παρισίους, Βριנדῆσιον, Σουέξ, Βομβάην, Καλκούτταν, Σιγγαπὸρ, Χόγγ-Κόγγ, Ἰοκοχάμαν, Ἀγιον Φραγκίσκον, Νέαν Ὑόρκην, Λίβερπουλ καὶ Λονδίνον. Ἐπὶ τοῦ δρομολογίου δὲ τούτου ἠδύνατο οὕτω νὰ ἀθροίσῃ τὸ προκείμενον ἐκάστοτε χρονικὸν κέρδος ἢ τὴν ἐπεληθούσαν ζημίαν, καὶ νὰ γνωρίζῃ ἂν προέτρεχεν ἢ καθυστέρει.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, Τετάρτην, 9 ὀκτωβρίου, ἐνέγραψε τὴν εἰς Σουέξ ἀφίξιν του, ἧτις, συμπιπτούσα πρὸς τὴν κανονικὴν, οὔτε κέρδος παρεῖχεν αὐτῷ, οὔτε ζημίαν.

Εἶτα διέταξε πρόγευμα ἐν τῷ θαλάμῳ του ὡς πρὸς τὴν πόλιν δέ, οὐδ' ἐσκέφθη κὰν νὰ τὴν ἴδῃ, ὡν ἐκ τῶν ἀγγλῶν ἐκείνων, οἵτινες στέλλουσι τοὺς ὑπρέτας τῶν νὰ ἐπισκεφθῶσι τοὺς τόπους οὓς διέρχονται.

(Ἐπειτα συνέχισα.)

ΦΥΛΛΑΚΑΙ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ,

Ἡ Ἰαπωνία, χώρα, πρὸ τινος ἔτι χρόνου, ὑπὸ σύστημα διοικήσεως ἡμιβαρβάρου διατελοῦσα, ἤρξατο γενναῖα βήματα χωροῦσα, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς προόδου. Ὁρεῖλει δὲ τὴν ἔκτακτον βελτίωσιν αὐτῆς ἐν τῇ διοικήσει, καὶ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατοίκων αὐτῆς, εἰς τὴν νοήμονα καὶ ἐπίμονον ἐργασίαν τῶν κυβερνώντων αὐτήν, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἀρχόντος μέχρι τοῦ ἐσχάτου ὑπαλλήλου ἀφωσιωμένων εἰς τὴν πιστὴν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν ἐκπλήρωσιν καὶ εἰς τὴν ἐνδελεχῆ μέριμναν, πρὸς κραταίωσιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου. Καὶ ἡ Ἰαπωνία ἀπόδειγμα ἔρχεται οὕτω πρόσθετον ὑπὲρ τοῦ κύρους τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας αὐτῆς, ὅτι τῆς εὐδοκίμησεως τῶν καλῶν, ἐν τινι χώρῳ, οὐχὶ μικρὸν ὀφείλεται τοῖς κυβερνῶσιν αὐτήν, τῇ τιμιότητι αὐτῶν καὶ τῇ ἀφοσιώσει εἰς τὸ ἔργον τῆς προόδου.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων, ἡ Ἰαπωνία ἐφέιλκυσε τὰ ὄμματα πάντων τῶν ἐπισκεψαμένων τὴν θαυμασίαν αὐτὴν πανήγυριν τῆς εἰρήνης. Διὰ τῶν ἐλθευμάτων αὐτῆς, ἡ Ἰαπωνία ἐμαρτύρησεν, ὅτι ἐργάζεται, καὶ ἐργάζεται μάλιστα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν κατακτίσεων τοῦ νεωτάτου πολιτισμοῦ, ὅτι δ' ἐντεῦθεν εἶναι χώρα, ἡσφαλισμένον ἔχουσα εὐδαίμον μέλλον· διότι ἀληθῶς μόνῃ τῷ λαῷ, τῷ τακτικῶς ἐργαζομένῳ καὶ ἐπιστημονικῶς χωροῦντι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ, ἡσφάλισται μέλλον μεγαλείου καὶ εὐημερίας.

Ἀλλὰ τίς ἠθελεπιστεύσει, ὅτι ἡ Ἰαπωνία, διὰ μόνης τῆς δραστηρίας ἐνεργείας τῶν κυβερνώντων αὐτήν, καὶ ἐπὶ ἄλλων σημείων προήχθη εἰς ἄν βαθμὸν πολλοὶ εὐρωπαϊκοὶ λαοί, ἐπὶ πολιτισμῷ ἀνωτέρῳ ἀπ' αἰῶνων καυχόμενοι, δὲν προήχθησαν ἔτι; Ἡ χώρα, ἐν ἧ πρό τινος ἔτι χρόνου, ἡ περὶ ποινῶν θεωρία ἐσηρξίετο ἐπὶ τῆς ἐκδικήσεως, καὶ συνεπῶς ἐπέζητεῖτο ἡ βάσκανος τῶν παραβατιόντων τοὺς ποινικῶς νόμους, ὡς τὸ ἰσχυρότατον τῆς ἐξελείψεως ὄργανον, ἡ Ἰαπωνία ἀπεδέχθη καὶ ἐφήρμοσε σύστημα φυλακῶν, ὅποιον δὲν ἔχουσι εἰσέτι πολλαὶ εὐρωπαϊκαὶ χῶραι, τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἀπ' αἰῶνων γεραίρουσαι καὶ εἰθισμέναι ν' ἀποκαλῶσι βαρβάρους τοὺς λαοὺς τῆς ἄκρας Ἀνατολῆς. Ἐνῶ ἐν τῇ χριστιανικῇ Εὐ-